

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 14-19

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד שני ארזי

לבין:

הנקבל

ד"ר לאוניד אדז'רסקי

ע"י ב"כ - עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר לאוניד אדז'רסקי (להלן – **הנקבל**), היה במועד הרלוונטי לקובלנה זו, רופא מורשה שהתגורר בגבעתיים.

הנקבל ואדם נוסף (להלן – **השותף**) הפעילו בשנים 1999-2004 שלוש מרפאות לטיפול באין אונות, במסגרתן מכרו כדורים מזוייפים לטיפול באין אונות, שהוצגו כמקוריים, תוך הפרת הסימן המסחרי הרשום ע"ג אריזות הכדורים. הכדורים המזוייפים הוברחו ע"י השותף לישראל, ובהמשך הוברחו לחו"ל, תוך זיוף מסמכים והשתמטות מתשלום המסים והמכסים החלים על ייצוא וייבוא תרופות. התרופות המזוייפות נמכרו בלא מרשם רופא לכול דכפין, הן במרפאות בארץ והן בחו"ל, ובכך הועמדו המשתמשים בתרופות הללו בסיכון חיים.

פדיון המכירה של הכדורים הולבן ע"י השותף והנקבל, והתקבל באמצעות הקמת חברות ישראליות וזרות. מדובר במכירה של למעלה מ-400 אלף כדורים ובמחזור כספי העולה על 23 מליון ש"ח.

פסיקת בתי המשפט

2. בגין מעשיו אלה, הוגש נגד ד"ר אדז'רסקי כתב אישום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב (ת.פ. 40236-06), בו יוחסו לו, בין היתר, עבירות לפי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981; עבירות לפי החוק לאיסור הלבנת הון, התש"ס-2000; של זיוף בידי עובד ציבור בכוונה לקבל דבר – עבירה לפי סעיף 421 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; קבלת דבר במרמה – עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין; מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338 (8) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; עבירות מס שונות לרבות השתמטות מתשלום מס, לפי פקודת המכס וחוק מס ערך מוסף; ועוד כהנה וכהנה.

3. בית המשפט המחוזי בת"א הרשיע את הנקבל בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וביום 6.11.2011 גזר עליו את הענשים הבאים:

36 חדשי מאסר, מתוכם 18 חדשים לריצוי בפועל, והיתרה ע"ת.
קנס כספי בסך 50,000 ש"ח.

הנקבל הגיש ערעור לבית המשפט העליון, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, אך ביום 21.1.2013 החליט ביה"מש העליון לדחות את הערעור, על כול חלקיו.

הקובלנה

4. בעקבות הרשעתו של הנקבל בבית המשפט המחוזי ואישור פסק הדין בבית המשפט העליון, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב, ביום 8.10.2013 קובלנה נגד ד"ר אדז'רסקי, על כך שהורשע בעבירה פלילית, התנהגות המהווה עבירה לפי סעיף 41(5) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976.

דו"ח ועדת המשמעת

5. עם הגשת הקובלנה, מונתה ועדת משמעת כדי לדון בה, בהרכב: ד"ר משה ליגי – יו"ר, פרופ' יוסף אלידן ועו"ד רות הורן – חברים.

בשיקולי הענישה התחשבה הוועדה בעובדה ששותפו של הנקבל היה הדמות הדומיננטית בפרשה, והוא ששלט הלכה למעשה בעיקרי העסקאות והעשייה העבריינית, ואף היה הנהנה העיקרי מהפעילות האסורה.

כפי שקבע אף ביהמ"ש המחוזי בגזר הדין:

**"חלקו של נאשם 2 (הנקבל) בעשייה העבריינית הינו פחות דומיננטי, מששימש כמעין שוליינו של נאשם 1, כשהאחרון היה זה שנהנה, תכנן וביצע את המתווה העברייני המתוחכם.
חרף האמור, מעשיו של נאשם 1 לא היו יוצאים אל הפועל אלמלא תרומתו האיכותית של נאשם 2".**

6. הוועדה ראתה בחומרה יתרה את התנהגותו של הנקבל בפרשה זו, תוך שקבעה:

**"כעולה מפסק דינו של בית המשפט העליון... הנקבל היה מודע היטב לכך שהוא היה מעורב, ובמשך שנים, בפעילות עבריינית, שגם התאפשרה בזכות מעורבותו וכאשר עצם היותו מעורב בה יצרה תדמית של הכשר לאותה פעילות.
ואולם מעבר לכך, הנקבל שתפקידו כרופא הוא לעסוק בריפוי ובהצלת חיים, היה מעורב בפעילות עניפה וארוכת שנים, שמשמעה העמדה בסיכון של מספר עצום של משתמשים, אשר צרכו מה שנחזה להיות תרופה, שאיש לא ידע אילו חומרים מצויים בה".**

7. כאן המקום לציין, כי רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, הותלה על-ידי מנכ"ל משרד הבריאות ביום 20.12.2006, בתוקף סמכותו לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים, וההתלייה הוארכה על-ידו מאוחר יותר, בתוקף סמכותו לפי סעיף 44ב לפקודה. בפועל, לא הוחזר לנקבל רישיונו עד היום.

בבואה להחליט על אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל, התלבטה הוועדה אם להאריך את תקופת ההתלייה מעבר לתקופה שבה הותלה רישיונו של הנקבל (שמונה שנים, בקירוב), או שמא יש מקום להיעתר לבקשת ב"כ הקובל להטיל עליו התלייה למשך עשר שנים, בניכוי תקופת ההתלייה עד כה.

בסופו של יום, החליטה הוועדה כדלהלן:

"לאור כל האמור לעיל, אנו סבורים שתקופת התליית רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה דהיינו מאז יום 20.12.2006, מהווה ענש משמעותי הולם בנסיבות העניין והמלצתנו הינה, שלא להטיל על הנקבל אמצעי משמעת נוסף".

החלטה

8. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה החמור שבפניי בכללותן, הגעתי לכלל מסקנה כי המלצת הוועדה להתליית רישיונו של הנקבל למשך כשמונה שנים מקובלת עליי, בעיקרה. מדובר בסדרה ארוכה וממושכת של מעשי זיוף, קבלת דבר במרמה והפרת אמונים, עבירות על פקודת המכס וחוק המע"מ ועוד, אשר חומרתם זועקת לכל עבר. אין ספק, כי בהתנהגותו הנלווה אף סיכן הנקבל סיכון חמור את בריאותם של המשתמשים בתרופות המזויפות, ועל כך הוא ראוי לענש חמור ומרתיע.

9. חוששני, כי באופן ניסוח המלצת הוועדה נפלה שגגה מסויימת שכן התליית הרישיון ע"י מנכ"ל משרד הבריאות, בתוקף סמכותו לפי סעיפים 44א ו-44ב לפקודת הרופאים – טרם סיום ההליכים המשפטיים או המשמעותיים – **איננה בבחינת אמצעי משמעת**, כקבוע בסעיף 41 לפקודה. הלכה למעשה – עפ"י ניסוח החלטת הוועדה – החליטה הוועדה להסתפק בתקופת ההתלייה המנהלית, מבלי שהטילה על הנקבל אמצעי משמעת כלשהו. אין ספק, כי הוועדה הייתה רשאית להתחשב בתקופת ההתלייה הקודמת של הנקבל, אולם היה עליה להטיל עליו אמצעי משמעת, ואחר-כך ניתן היה לנכות מתקופה זו את תקופת ההתלייה.

10. סוף דבר – הנני מטיל על הנקבל, ד"ר ליאוניד אדז'רסקי, אמצעי משמעת של התליית רישיונו לעסוק ברפואה למשך שמונה (8) שנים, שתחילתם ביום 20.12.2006.

נוכח תקופת ההתלייה הארוכה, הנני ממליץ בפני מנכ"ל משרד הבריאות לבחון את כשירותו והתאמתו המקצועית של הנקבל לשוב ולעסוק ברפואה, וזאת בטרם יוחזר לו הרישיון.

ניתנה היום 8.9.14, יג אלול התשע"ד.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)